Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (czwarta izba)

z dnia 23 października 2025 r.*

Odwołanie – Konkurencja – Artykuł 101 TFUE – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Rynek modafinilu – Ugoda w sporze patentowym między dwoma przedsiębiorstwami farmaceutycznymi, mająca na celu opóźnienie wprowadzenia do obrotu generycznej wersji modafinilu – Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE – Kryteria oceny – Ograniczenie ze względu na cel

W sprawie C-2/24 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniu 4 stycznia 2024 r.,

Teva Pharmaceutical Industries Ltd, z siedzibą w Petach Tikva (Izrael),

Cephalon Inc., z siedzibą w West Chester (Stany Zjednoczone),

które reprezentowali S. Ortoli i D. Tayar, adwokaci,

wnoszący odwołanie,

w której drugą stroną postępowania jest:

Komisja Europejska, którą reprezentowali początkowo G. Conte, T. Franchoo i C. Sjödin, a następnie G. Conte i T. Franchoo, w charakterze pełnomocników,

strona pozwana w pierwszej instancji,

TRYBUNAŁ (czwarta izba),

w składzie: I. Jarukaitis, prezes izby, M. Condinanzi i N. Jääskinen (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: A. Rantos,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 27 marca 2025 r.,

* Język postępowania: angielski.

wydaje następujący

Wyrok

1 W odwołaniu Teva Pharmaceutical Industries Ltd i Cephalon Inc. wnoszą o uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 18 października 2023 r., Teva Pharmaceutical Industries i Cephalon/Komisja (T-74/21, zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem", EU:T:2023:651), w którym sąd ten oddalił ich skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2020) 8153 final z dnia 26 listopada 2020 r. dotyczącej postępowania prowadzonego na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT.39686 – CEPHALON) (zwanej dalej „sporną decyzją"), a tytułem ewentualnym – uchylenie nałożonej na nie w tej decyzji grzywny lub obniżenie jej kwoty.

Okoliczności powstania sporu

2 Na potrzeby niniejszego postępowania okoliczności powstania sporu, które przedstawiono w pkt 2–23 zaskarżonego wyroku, można streścić w następujący sposób.

3 Cephalon Inc. jest spółką biofarmaceutyczną z siedzibą w Stanach Zjednoczonych, która dostarcza produkty farmaceutyczne zarówno oryginalne, jak i generyczne na cały świat. Główna działalność Cephalonu obejmuje badania i rozwój oraz wprowadzanie do obrotu produktów leczniczych, ze szczególnym uwzględnieniem zaburzeń centralnego układu nerwowego.

4 Teva Pharmaceutical Industries Ltd (zwana dalej „Tevą") jest międzynarodowym przedsiębiorstwem farmaceutycznym zajmującym się opracowywaniem, produkcją i wprowadzaniem do obrotu generycznych produktów leczniczych, a także innowacyjnych i specjalistycznych produktów farmaceutycznych, aktywnych składników farmaceutycznych oraz produktów dostępnych bez recepty.

5 W październiku 2011 r., po zatwierdzeniu przez Komisję zgłoszonej koncentracji decyzją C(2011) 7435 wersja ostateczna (sprawa COMP/M. 6258 – Teva/Cephalon) z dnia 13 października 2011 r. na podstawie art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. 2004, L 24, s. 1) (zwaną dalej „decyzją w sprawie koncentracji"), Cephalon został przejęty przez Tevę.

Dany produkt i dotyczące go patenty

6 Dany produkt odpowiada produktom leczniczym zawierającym aktywny składnik farmaceutyczny (zwany dalej „ASF") pod nazwą „modafinil". Modafinil, odkryty w 1976 r. przez laboratorium Lafon, francuskie przedsiębiorstwo farmaceutyczne, jest związkiem stymulującym o długim czasie działania, wspomagającym wybudzanie, stosowanym w leczeniu niektórych zaburzeń snu.

7 W 1993 r. Cephalon uzyskał wyłączne prawa do modafinilu i w 1997 r. rozpoczął sprzedaż modafinilu w Zjednoczonym Królestwie pod znakiem towarowym Provigil. W 2005 r. sprzedawał modafinil w szeregu krajów Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG).

8 Co się tyczy EOG, poszczególne krajowe patenty Cephalonu na cząsteczkę chroniące ASF modafinilu wygasły najpóźniej w 2003 r., natomiast ochrona danych dotyczących tego ASF wygasła najpóźniej w 2005 r.

9 Chociaż patenty na cząsteczkę modafinilu wygasły, Cephalon posiadał jeszcze patenty wtórne na rozmiar cząsteczek oraz inne patenty związane z modafinilem, których data wygaśnięcia w EOG przypadała na 2015 r.

10 Produkt leczniczy Provigil był najważniejszym pod względem sprzedaży produktem w portfelu Cephalonu. Mając na uwadze wejście w niedalekiej przyszłości na rynek produktów generycznych oraz w celu ochrony swojej działalności w omawianej dziedzinie, Cephalon pracował nad produktem drugiej generacji o nazwie „Nuvigil”, opartym na ASF modafinilu, który zamierzał wprowadzić na rynek, aby od 2006 r. stopniowo zastępować Provigil najpierw w Stanach Zjednoczonych, a następnie w EOG. Ponadto Cephalon planował wprowadzenie do obrotu innego produktu leczniczego na bazie modafinilu, o nazwie „Sparlon”. Ostatecznie Cephalon nie wprowadził do obrotu w EOG ani Nuvigilu, ani Sparlonu.

11 Pod koniec 2002 r., gdy cztery przedsiębiorstwa działające w sektorze generycznych produktów leczniczych, w tym Teva, złożyły wniosek o zezwolenie regulacyjne na wprowadzenie do obrotu w Stanach Zjednoczonych swoich generycznych odpowiedników modafinilu, Cephalon wszczął postępowanie w sprawie naruszenia patentu w Stanach Zjednoczonych.

12 W czerwcu 2005 r. Teva wprowadziła swój generyczny odpowiednik modafinilu w Zjednoczonym Królestwie.

13 W dniu 6 lipca 2005 r., po wymianie pism, Cephalon wszczął przeciwko Tevie sądowe postępowanie patentowe przed High Court of Justice (England & Wales) [sądem wyższej instancji (Anglia i Walia), Zjednoczone Królestwo] i wniósł o wydanie zakazu tymczasowego w celu uniemożliwienia Tevie sprzedaży jej generycznego odpowiednika modafinilu w Zjednoczonym Królestwie. Teva wniosła następnie powództwo wzajemne o unieważnienie.

14 Przed rozprawą w przedmiocie wniosku o wydanie zakazu tymczasowego przewidzianą na dzień 11 lipca 2005 r. Teva zgodziła się zaprzestać sprzedaży generycznych odpowiedników modafinilu w Zjednoczonym Królestwie. W zamian Cephalon zgodził się udzielić gwarancji w wysokości 2,1 mln funtów szterlingów (GBP) (czyli około 3,07 mln EUR) na wypadek, gdyby Teva wygrała postępowanie sądowe i była uprawniona do dochodzenia odszkodowania z tytułu utraconych korzyści.

15 Pod koniec listopada 2005 r. rozpoczęły się negocjacje w sprawie zawarcia ugody.

Ugoda

16 W dniu 8 grudnia 2005 r. Cephalon i Teva zawarły ugodę (zwaną dalej „sporną ugodą”). Ta sporna ugoda została zawarta również w odniesieniu do powiązanych z tymi spółkami podmiotów i weszła w życie w dniu 4 grudnia 2005 r.

17 W spornej ugodzie przewidziano w szczególności, że na podstawie art. 2 Teva zobowiązuje się do niewchodzenia w sposób niezależny na rynek modafinilu i do niekonkurowania z Cephalonem na tym rynku (klauzula zwana dalej „klauzulą o zakazie konkurencji") oraz do niekwestionowania patentów Cephalonu dotyczących modafinilu (klauzula zwana dalej „klauzulą o niekwestionowaniu ważności patentów") (zwane dalej łącznie „klauzulami ograniczającymi").

18 Artykuły 2.2–2.6 spornej ugody dotyczyły szeregu transakcji odnoszących się do:

– licencji Tevy na rzecz Cephalonu dotyczącej praw własności intelektualnej Tevy;

– licencji Cephalonu na rzecz Tevy na wykorzystanie tak zwanych danych „CEP1347", opracowanych przy współpracy z Cephalonem w ramach badań nad leczeniem choroby Parkinsona;

– dostarczania Cephalonowi przez Tevę ASF modafinilu;

– płatności dokonywanych przez Cephalon na rzecz Tevy z tytułu kosztów postępowań sądowych, których udało się uniknąć; oraz

– dystrybucji produktów Cephalonu przez Tevę w Zjednoczonym Królestwie.

19 Podobnie art. 3 spornej ugody przewidywał na rzecz Tevy prawa generyczne. Zgodnie z tym artykułem Cephalon udzielał Tevie niewyłącznej licencji na wprowadzanie do obrotu jej generycznego odpowiednika modafinilu, w tym w EOG, począwszy od 2012 r. (lub wcześniej, w przypadku gdyby jakikolwiek podmiot wprowadził na rynek generyczny odpowiednik modafinilu).

20 Zgodnie z art. 4 spornej ugody Teva i Cephalon zobowiązały się do natychmiastowego zakończenia sporów dotyczących modafinilu w Stanach Zjednoczonych i Zjednoczonym Królestwie.

21 Sporna ugoda obejmowała również kwoty i należności związane z różnymi transakcjami, o których mowa w pkt 17 i 18 niniejszego wyroku.

Sporna decyzja

22 W dniu 26 listopada 2020 r. Komisja wydała sporną decyzję.

23 W tej decyzji Komisja uznała, że Teva i Cephalon naruszyły art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG, uczestnicząc w spornej ugodzie w sektorze farmaceutycznym w zamian za płatność odwróconą (art. 1 spornej decyzji).

24 Za powyższe naruszenie Komisja nałożyła na Cephalon i Tevę grzywny w wysokości, odpowiednio, 30 480 000 EUR i 30 000 000 EUR (art. 2 spornej decyzji).

Postępowanie przed Sądem i zaskarżony wyrok

25 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 5 lutego 2021 r. Teva i Cephalon wniosły o stwierdzenie nieważności spornej decyzji oraz, tytułem żądania ewentualnego, o uchylenie grzywien lub obniżenie ich kwoty.

26 Na poparcie skargi Teva i Cephalon podniosły cztery zarzuty.

27 W zaskarżonym wyroku Sąd zbadał w pierwszej kolejności zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa i błędu co do okoliczności faktycznych w związku z tym, że Komisja uznała odnośną ugodę za ograniczenie konkurencji ze względu na cel (pkt 27–205 zaskarżonego wyroku).

28 Sąd, po pierwsze, oddalił zarzuty szczegółowe dotyczące niezastosowania odpowiedniego kryterium prawnego (pkt 30–57 zaskarżonego wyroku).

29 W tym względzie Sąd orzekł w szczególności, że zważywszy na orzecznictwo wynikające z wyroku z dnia 30 stycznia 2020 r., Generics (UK) i in. (C-307/18, zwanego dalej „wyrokiem Generics (UK)", EU:C:2020:52), klasyfikacja danej ugody jako ograniczenia ze względu na cel wymaga całościowej oceny obejmującej interesy zainteresowanych stron i zachęty dla nich, aby sprawdzić, czy transakcje handlowe objęte sporną ugodą mogą mieć inne wyjaśnienie niż interes handlowy zarówno podmiotu uprawnionego z patentu, jak i domniemanego sprawcy naruszenia w niekonkurowaniu między sobą w oparciu o jakość (pkt 37–43 zaskarżonego wyroku). W związku z tym Komisja była zobowiązana sprawdzić, czy transakcje handlowe objęte sporną ugodą mogłyby też zostać zawarte na równie korzystnych warunkach w braku klauzul ograniczających. Zdaniem Sądu jeśli Komisja jest w stanie stwierdzić, że przedmiotowe transakcje nie zostałyby zawarte lub nie zostałyby zawarte na równie korzystnych warunkach w braku wspomnianych klauzul, można z tego wywnioskować, że rzeczone transakcje nie mogą mieć innego wyjaśnienia niż interes handlowy podmiotu uprawnionego z danego patentu i domniemanego sprawcy naruszenia w niekonkurowaniu między sobą w oparciu o jakość (pkt 45 zaskarżonego wyroku).

30 Sąd następnie zauważył, że zastosowane przez Komisję kryterium prawne nie jest równoznaczne z analizą kontrfaktyczną związaną z oceną porozumień jako ograniczenia ze względu na skutek (pkt 47 zaskarżonego wyroku).

31 Zdaniem Sądu z orzecznictwa Trybunału wynika bowiem, że ocena, jakiej należy dokonać, aby ustalić, czy dane porozumienie kwalifikuje się jako „ograniczenie ze względu na cel", ma na celu nie określenie lub ilościowe ujęcie antykonkurencyjnych skutków danej praktyki, lecz jedynie ustalenie jej obiektywnej wagi, mogącej właśnie uzasadniać brak konieczności oceny jej skutków (pkt 49 zaskarżonego wyroku).

32 Ponadto Sąd uściślił, że okoliczność, iż owej oceny należy dokonać, w razie potrzeby, po przeprowadzeniu szczegółowej analizy danego porozumienia, a w szczególności efektu zachęty wynikającego z przewidzianego w tym porozumieniu transferu wartości majątkowych, ale także jego celów oraz kontekstu gospodarczego i prawnego, w jaki porozumienie to się wpisuje, również nie implikuje oceny antykonkurencyjnych skutków tego porozumienia na rynku. Zakłada ona jedynie przeprowadzenie całościowej i dokładnej oceny samych złożonych porozumień nie tylko w celu wykluczenia kwalifikacji jako „ograniczenia ze względu na cel", gdy pojawiają się wątpliwości co do ich wystarczającej szkodliwości dla konkurencji, ale także w celu

uniknięcia sytuacji, w której porozumienia mogłyby uniknąć takiej kwalifikacji ze względu na samą ich złożoność, nawet jeśli ich dokładna analiza wskazuje na to, że obiektywnie wykazują one wystarczający stopień szkodliwości dla konkurencji (pkt 50 zaskarżonego wyroku).

33 Po drugie, Sąd oddalił zarzuty szczegółowe odnoszące się do wiarygodnego wyjaśnienia transakcji zawartych na marginesie ugody, innego niż to, że stanowiły one wyłącznie świadczenie wzajemne względem klauzul ograniczających (pkt 58–166 zaskarżonego wyroku).

34 Po trzecie, Sąd oddalił zarzuty szczegółowe odnoszące się do kryterium ustanowionego w wyroku Generics (UK), dotyczącego istnienia udowodnionych skutków prokonkurencyjnych, które są istotne, właściwe dla danej ugody i wystarczająco poważne (pkt 167–191 zaskarżonego wyroku).

35 Sąd stwierdził w odniesieniu do argumentów opartych na decyzji w sprawie koncentracji, że ramy referencyjne tej decyzji różnią się od ram referencyjnych, na których opiera się analiza spornej ugody w świetle art. 101 ust. 1 TFUE. Podczas gdy w spornej decyzji Komisja oceniła ograniczenie konkurencji spowodowane sporną ugodą i porównała jego wpływ z alternatywnym scenariuszem, w którym nie zawarto spornej ugody, w decyzji w sprawie koncentracji Komisja przyjmuje sporną ugodę za pewnik i ocenia prawdopodobny wpływ koncentracji stron na konkurencję w dającej się przewidzieć przyszłości, począwszy od 2011 r., w świetle przepisów Unii dotyczących kontroli koncentracji przedsiębiorstw (pkt 182 zaskarżonego wyroku).

36 Ponadto Sąd zauważył, że fakt, że w decyzji w sprawie koncentracji Komisja uznała, iż po zawarciu spornej ugody i pomimo jej zawarcia Teva nadal była najbardziej prawdopodobnym źródłem presji konkurencyjnej wywieranej na Cephalon, nie oznacza, że przyjęła ona, iż prawa generyczne Tevy miały skutek prokonkurencyjny (pkt 183 zaskarżonego wyroku).

37 Po czwarte, Sąd oddalił zarzuty szczegółowe odnoszące się do błędów, jakie miała popełnić Komisja, gdy oceniała kontekst gospodarczy i prawny ugody (pkt 192–205 zaskarżonego wyroku).

38 W drugiej kolejności Sąd oddalił zarzut drugi, dotyczący błędu w związku z tym, że Komisja uznała sporną ugodę za ograniczenie konkurencji ze względu na skutek, ponieważ oparła się ona wyłącznie na potencjalnych skutkach spornej ugody (pkt 206–255 zaskarżonego wyroku).

39 W tym względzie Sąd w szczególności zauważył, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem możliwe jest oparcie się na potencjalnej konkurencji, którą reprezentuje potencjalny uczestnik rynku wyeliminowany przez dane porozumienie, oraz na strukturze rynku właściwego i że art. 101 TFUE ma na celu ochronę nie tylko rzeczywistej konkurencji, lecz również konkurencji potencjalnej (pkt 227–229 zaskarżonego wyroku).

40 W trzeciej kolejności Sąd oddalił zarzuty trzeci i czwarty, podniesione przez Tevę i Cephalon pomocniczo, dotyczące, odpowiednio, błędnego zastosowania art. 101 ust. 3 TFUE i nałożonych na te spółki grzywien (pkt 256–307 zaskarżonego wyroku).

41 W czwartej kolejności Sąd oddalił żądanie Tevy i Cephalon dotyczące uchylenia lub zmniejszenia kwoty nałożonych na te spółki grzywien (pkt 308–311 zaskarżonego wyroku).

42 W świetle tych rozważań Sąd oddalił skargę w całości.

Żądania stron w postępowaniu odwoławczym

43 W swym odwołaniu Teva i Cephalon wnoszą do Trybunału o:

– uwzględnienie odwołania i uznanie skargi za dopuszczalną;

– uchylenie zaskarżonego wyroku;

– przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania, chyba że Trybunał uzna, iż jest wystarczająco dobrze poinformowany, aby stwierdzić nieważność spornej decyzji; oraz

– obciążenie Komisji kosztami postępowania.

44 Komisja wnosi do Trybunału o:

– oddalenie odwołania; oraz

– obciążenie wnoszących odwołanie kosztami postępowania.

W przedmiocie odwołania

45 Wnoszące odwołanie podnoszą dwa zarzuty na jego poparcie:

W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszeń prawa przy stosowaniu kryterium prawnego wywodzącego się z wyroku Generics (UK) w celu ustalenia, czy doszło do ograniczenia konkurencji ze względu na cel

46 Poprzez zarzut pierwszy wnoszące odwołanie utrzymują, że Sąd błędnie zastosował kryterium prawne wywodzące się z wyroku Generics (UK) w celu ustalenia, czy w ramach ugody doszło do ograniczenia konkurencji ze względu na cel.

47 Część pierwsza tego zarzutu dotyczy dokonanej przez Sąd wykładni pierwszego elementu tego kryterium, znajdującego się w pkt 87 tego wyroku, zgodnie z którym należy przyjąć klasyfikację danej ugody jako ograniczenia ze względu na cel, jeżeli z jej analizy wynika, że jedynym wyjaśnieniem przewidzianych w niej transferów wartości majątkowych jest istniejący zarówno po stronie podmiotu uprawnionego z patentu, jak i po stronie domniemanego sprawcy naruszenia prawa patentowego komercyjny interes w niekonkurowaniu między sobą w oparciu o jakość. Część druga zarzutu pierwszego dotyczy drugiego elementu wspomnianego kryterium, określonego w pkt 111 wspomnianego wyroku, zgodnie z którym ugody, z którymi wiążą się udowodnione skutki prokonkurencyjne, mogące wzbudzić uzasadnione wątpliwości co do wystarczająco szkodliwego dla konkurencji charakteru tych ugód, nie stanowią ograniczeń konkurencji ze względu na cel.

W przedmiocie części pierwszej, dotyczącej nieprawidłowego stosowania pierwszego elementu kryterium prawnego ustanowionego w wyroku Generics (UK)

– *Argumentacja stron*

48 W ramach części pierwszej zarzutu pierwszego wnoszące odwołanie kwestionują pkt 45–47 zaskarżonego wyroku.

49 Po pierwsze, kryterium prawne przyjęte w pkt 46 i 47 tego wyroku jest sprzeczne z orzecznictwem wynikającym z wyroku Generics (UK) i odpowiada analizie kontrfaktycznej związanej z oceną porozumień jako ograniczenia ze względu na skutek.

50 W tym zakresie wnoszące odwołanie zarzucają Sądowi, że nie wyjaśnił, z jakiego powodu sformułowane przez Komisję w spornej decyzji kryterium prawne nie jest faktycznie równoznaczne z analizą kontrfaktyczną związaną z oceną porozumień jako ograniczenia ze względu na skutek. Ponadto kryterium zaaprobowane przez Sąd wymaga faktycznie, aby w odniesieniu do każdej transakcji handlowej ocenić, czy zostałaby ona rzeczywiście dokonana lub czy zostałaby dokonana na takich samych warunkach w braku ugody ujmowanej jako całość, co jest sprzeczne z wyrokiem Generics (UK).

51 Po drugie, Sąd, w pkt 45 zaskarżonego wyroku, sformułował bardziej surową zasadę prawną niż ta sformułowana w wyroku Generics (UK).

52 Wnoszące odwołanie przypominają, że zgodnie z wnioskami płynącymi z wyroku Generics (UK) ugoda stanowi porozumienie mające na celu zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji, jeśli z całokształtu dostępnych informacji wynika, że transfery wartości majątkowych można wyjaśnić jedynie interesem handlowym stron takiej ugody w niekonkurowaniu między sobą w oparciu o jakość. Co więcej, z tego wyroku wynika, że aby takie transfery nie były objęte zakresem definicji porozumienia ograniczającego konkurencję ze względu na cel, wystarczające jest, aby alternatywne wyjaśnienie tych transferów było wiarygodne.

53 Tymczasem orzekając, że Komisja była zobowiązana sprawdzić, czy transakcje handlowe objęte sporną ugodą mogłyby też zostać zawarte na równie korzystnych warunkach w braku klauzul ograniczających, Sąd nie tylko przeinaczył kryterium ustanowione w orzecznictwie Trybunału, lecz również, wbrew temu orzecznictwu, odwrócił ciężar dowodu.

54 Po trzecie, Sąd zaaprobował kryterium niemożliwe do spełnienia przez strony, co stoi w sprzeczności z orzecznictwem wynikającym z wyroku Generics (UK).

55 Wnoszące odwołanie zarzucają Sądowi w tym zakresie, że błędnie zastosował kryterium przyjęte w pkt 43 zaskarżonego wyroku w celu sprawdzenia, czy transakcje handlowe objęte sporną ugodą mogą mieć inne wyjaśnienie niż interes handlowy zarówno podmiotu uprawnionego z patentu, jak i domniemanego sprawcy naruszenia w niekonkurowaniu między sobą w oparciu o jakość.

56 Zaznaczają one, że w czasie zawierania ugody toczyły ze sobą spory na skalę światową dotyczące patentów Cephalonu chroniących modafinil oraz że w braku ugody strony kontynuowałyby te spory. W takiej sytuacji Cephalon nie miał żadnego interesu w zawarciu z Tevą jakiejkolwiek transakcji handlowej mającej związek z przedmiotem sporu oraz był w niewielkim stopniu zainteresowany zawarciem jakiegokolwiek porozumienia, co przyznała sama Komisja w motywie 794 spornej decyzji.

57 Tymczasem kryterium takie jak zastosowane przez Sąd siłą rzeczy wyklucza zawieranie transakcji handlowych jednocześnie z ugodą, co stoi w bezpośredniej sprzeczności z orzecznictwem wynikającym z wyroku Generics (UK).

58 Zdaniem wnoszących odwołanie istotnym pytaniem, jakie należało zadać w tym kontekście, była kwestia, czy przy założeniu, że Teva i Cephalon polubownie rozwiązały spór, każda z transakcji handlowych mogła mieć wiarygodne wyjaśnienie.

59 Komisja stoi na stanowisku, że część pierwszą zarzutu pierwszego należy oddalić jako bezzasadną.

– *Ocena Trybunału*

60 Poprzez część pierwszą zarzutu pierwszego wnoszące odwołanie kwestionują pkt 45–47 zaskarżonego wyroku, a w szczególności kryterium prawne przyjęte przez Sąd w celu zakwalifikowania zaciągniętych w ugodzie zobowiązań do niekonkurowania i do niekwestionowania ważności patentów jako ograniczeń konkurencji ze względu na cel.

61 Na wstępie należy przypomnieć, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału ugody, w ramach których wytwórca generycznych produktów leczniczych starający się wejść na rynek uznaje, przynajmniej czasowo, ważność patentu posiadanego przez wytwórcę oryginalnych produktów leczniczych i zobowiązuje się tym samym do tego, że nie będzie kwestionował jej w dalszym ciągu i że nie wejdzie na ten rynek, mogą skutkować ograniczeniem konkurencji, jako że kwestionowanie ważności i zakresu patentu stanowi element normalnej gry konkurencyjnej w sektorach, w których istnieją wyłączne prawa do technologii [wyroki: Generics (UK), pkt 81; z dnia 27 czerwca 2024 r., Servier i in./Komisja, C-201/19 P, EU:C:2024:552, pkt 293].

62 Wytwórca generycznych produktów leczniczych może bowiem po oszacowaniu szans na wygranie postępowania sądowego między nim a odnośnym wytwórcą oryginalnych produktów leczniczych postanowić zrezygnować z wejścia na dany rynek i w związku z tym zawrzeć z wytwórcą oryginalnych produktów leczniczych ugodę w sporze (wyrok z dnia 27 czerwca 2024 r., Servier i in./Komisja, C-201/19 P, EU:C:2024:552, pkt 163 i przytoczone tam orzecznictwo).

63 Takiej ugody nie można zaś uznać we wszystkich przypadkach za ograniczenie ze względu na cel w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE. Fakt, że takiej ugodzie towarzyszy transfer wartości majątkowych dokonany przez wytwórcę oryginalnych produktów leczniczych na rzecz wytwórcy generycznych produktów leczniczych, nie stanowi wystarczającej podstawy do zakwalifikowania jej jako ograniczenia konkurencji ze względu na cel, jako że te transfery wartości majątkowych mogą się okazać uzasadnione. Może tak być w przypadku, gdy wytwórca generycznych produktów leczniczych otrzymuje od wytwórcy oryginalnych produktów leczniczych kwoty rzeczywiście odpowiadające rekompensacie za koszty lub niedogodności związane ze sporem między nimi lub kwoty odpowiadające wynagrodzeniu za faktyczne dostarczenie towarów lub świadczenie usług wytwórcy oryginalnych produktów leczniczych (wyrok z dnia 27 czerwca 2024 r., Servier i in./Komisja, C-201/19 P, EU:C:2024:552, pkt 163 i przytoczone tam orzecznictwo).

64 W konsekwencji w sytuacji, gdy ugodzie zawartej w sporze dotyczącym ważności patentu między wytwórcą generycznych produktów leczniczych a uprawnionym z tego patentu wytwórcą oryginalnych produktów leczniczych towarzyszą transfery wartości majątkowych dokonane przez wytwórcę oryginalnych produktów leczniczych na rzecz wytwórcy generycznych produktów leczniczych, należy sprawdzić w pierwszej kolejności, czy dodatnie saldo netto tych transferów

może być uzasadnione w całości, jak wskazano w pkt 62 i 63 niniejszego wyroku, koniecznością zrekompensowania kosztów lub niedogodności związanych z tym sporem, takich jak koszty i wynagrodzenia za porady prawne poniesione przez tego ostatniego wytwórcę, lub koniecznością wynagrodzenia za faktyczne i bezsporne dostarczenie przez wytwórcę generycznych produktów leczniczych towarów lub świadczenie usług na rzecz wytwórcy oryginalnych produktów leczniczych. Polubowne rozstrzygnięcie takiego sporu oznacza bowiem, że wytwórca generycznych produktów leczniczych uznaje ważność spornego patentu, gdyż rezygnuje z jej kwestionowania. Z powyższego wynika, że w kontekście tak zwanej płatności „odwróconej" dokonanej przez wytwórcę oryginalnych generycznych produktów leczniczych na rzecz wytwórcy generycznych produktów leczniczych jedynie poniesienie tych kosztów lub wynagrodzenie za takie dostarczone towary lub świadczone usługi można uznać za spójne z takim uznaniem, a zatem mogące być uzasadnione w odniesieniu do konkurencji (wyrok z dnia 27 czerwca 2024 r., Servier i in./Komisja, C-201/19 P, EU:C:2024:552, pkt 164 i przytoczone tam orzecznictwo).

65 W drugiej kolejności, jeżeli ten dodatni bilans netto transferów nie jest uzasadniony w całości taką koniecznością, należy sprawdzić, czy w braku takiego uzasadnienia owe transfery można uzasadnić jedynie interesem handlowym tych wytwórców produktów leczniczych w niekonkurowaniu między sobą w oparciu o jakość. Do celów tej analizy należy ustalić, czy wspomniany bilans, w tym ewentualne uzasadnione koszty, jest wystarczająco duży, by faktycznie zachęcić wytwórcę generycznych produktów leczniczych do rezygnacji z wejścia na odnośny rynek, przy czym ten dodatni bilans netto nie musi wcale przekraczać zysków, które wytwórca ten osiągnąłby, gdyby wygrał w postępowaniu dotyczącym patentu (wyrok z dnia 27 czerwca 2024 r., Servier i in./Komisja, C-201/19 P, EU:C:2024:552, pkt 165 i przytoczone tam orzecznictwo).

66 Podobnie jak rzecznik generalny w pkt 45 opinii należy uznać, że ograniczenie konkurencji ze względu na cel można stwierdzić wyłącznie w sytuacji, gdy ograniczenia konkurencji wynikające z przewidzianych w ugodach klauzul o zakazie konkurencji i niekwestionowaniu ważności patentów nie opierają się na uznaniu ważności patentów wytwórcy oryginalnych produktów leczniczych, lecz na dokonanym przez niego transferze wartości majątkowych na rzecz wytwórcy spornych generycznych produktów leczniczych, mających zachęcić tego ostatniego wytwórcę do rezygnacji z konkurowania w oparciu o jakość.

67 W konsekwencji ugody takie jak sporna ugoda należy zakwalifikować jako ograniczenia konkurencji ze względu na cel, jeżeli z ich analizy wynika, że transfery wartości majątkowych dokonywane przez wytwórcę oryginalnych produktów leczniczych na rzecz wytwórcy generycznych produktów można uzasadnić ostatecznie jedynie interesem handlowym tych podmiotów w niekonkurowaniu między sobą w oparciu o jakość [zob. podobnie wyroki: Generics (UK), pkt 87; z dnia 25 marca 2021 r., Lundbeck/Komisja, C-591/16 P, EU:C:2021:243, pkt 114].

68 W celu ustalenia, czy daną ugodę można zakwalifikować jako ograniczenie konkurencji ze względu na cel, należy zatem analizować nie każdą z jej klauzul w sposób odrębny, lecz dokonać oceny, czy owa ugoda, rozpatrywana jako całość, wykazuje stopień szkodliwości gospodarczej dla prawidłowego funkcjonowania konkurencji na odnośnym rynku (wyrok z dnia 27 czerwca 2024 r., Servier i in./Komisja, C-201/19 P, EU:C:2024:552, pkt 294).

69 To właśnie w świetle powyższych rozważań należy ocenić, po pierwsze, czy Sąd, w ramach oceny, czy ugodę należy uznać za „ograniczenie ze względu na cel", słusznie uznał w pkt 46 zaskarżonego wyroku, że aby ustalić, czy jedynym wiarygodnym wytłumaczeniem każdej z transakcji handlowych objętych sporną ugodą było zachęcenie Tevy do zaakceptowania klauzul

ograniczających, a tym samym do zrezygnowania z konkurowania z Cephalonem w oparciu o jakość, czy też transakcje te zostałyby również zawarte w normalnych warunkach rynkowych, należy przeanalizować, czy określone we wspomnianej ugodzie transakcje handlowe zostałyby rzeczywiście zawarte lub czy zostałyby zawarte na tych samych warunkach w braku klauzul ograniczających.

70 W tym względzie, w sytuacji gdy dodatni bilans tych transferów nie może być usprawiedliwiony w całości koniecznością zrekompensowania kosztów lub niedogodności związanych ze sporem dotyczącym ważności patentu między wytwórcą generycznych produktów leczniczych a wytwórcą oryginalnych produktów leczniczych, kryterium prawne przyjęte w orzecznictwie w celu uznania ugody za ograniczenie konkurencji ze względu na cel wymaga zweryfikowania, czy samo świadczenie wzajemne za transfery wartości majątkowych otrzymane przez wytwórcę generycznych produktów leczniczych od wytwórcy oryginalnych produktów leczniczych jest wystarczające, aby skutecznie zachęcić tego wytwórcę generycznych produktów leczniczych do powstrzymania się od wejścia na dany rynek (zob. podobnie wyrok z dnia 27 czerwca 2024 r., Servier i in./Komisja, C-201/19 P, EU:C:2024:552, pkt 164, 165 i przytoczone tam orzecznictwo).

71 W tych okolicznościach wnoszące odwołanie niesłusznie zarzucają Sądowi, że w swojej analizie skoncentrował się na objętych sporną ugodą zobowiązaniach do niekonkurowania i niekwestionowania ważności patentów, których istotą jest zasadniczo powstrzymanie się od wejścia na rynek.

72 Nie ma wątpliwości co do tego, że – jak zauważył rzecznik generalny w pkt 71 opinii – oderwana od kontekstu lektura pkt 45 i 46 zaskarżonego wyroku mogłaby sugerować, że Sąd przeprowadził abstrakcyjną analizę klauzul ograniczających z zastosowaniem hipotetycznego scenariusza opartego na porównaniu „tego, co rzeczywiście się wydarzyło, z tym, co wydarzyłoby się w braku klauzul ograniczających”.

73 Jednakże, jak wynika z pkt 43–46 i 61–162 zaskarżonego wyroku, właśnie po przeprowadzeniu szczegółowej analizy i całościowej oceny ugody Sąd doszedł do wniosku, że transfer wartości majątkowych dokonany przez Cephalon na rzecz Tevy w ramach transakcji handlowych stanowił świadczenie wzajemne za włączenie klauzul ograniczających do ugody, a zatem za zobowiązanie Tevy do powstrzymania się od wejścia w sposób niezależny na rynek generycznych produktów leczniczych.

74 W szczególności w pkt 43–46 zaskarżonego wyroku Sąd stwierdził w pierwszej kolejności, że zamierzał ustalić na podstawie scenariusza hipotetycznego, czy transakcje handlowe zawarte między wnoszącymi odwołanie odbiegają od normalnych warunków rynkowych, przy czym zwracał uwagę w szczególności na cele oraz kontekst gospodarczy i prawny, w jaki wpisywały się te transakcje w chwili zawarcia ugody, aby ustalić, czy przewidziane w tym porozumieniu transfery majątkowe wywierają efekt zachęty.

75 Tymczasem nic nie stoi na przeszkodzie uwzględnieniu okoliczności kontrfaktycznych w celu stwierdzenia ograniczenia konkurencji ze względu na cel (zob. podobnie wyrok z dnia 2 kwietnia 2020 r., Budapest Bank i in., C-228/18, EU:C:2020:265, pkt 82, 83).

76 Chociaż określona przez Sąd w pkt 46 zaskarżonego wyroku analiza polegająca na zbadaniu transakcji handlowych objętych sporną ugodą w braku klauzul ograniczających oznacza, jak wskazano w pkt 47–50 zaskarżonego wyroku, uwzględnienie sytuacji hipotetycznej, to analizy tej nie można mylić z tak zwaną metodą „kontrfaktyczną”.

77 Podczas gdy ta ostatnia metoda polega na porównaniu sytuacji konkurencyjnej wynikającej z danego porozumienia z sytuacją, jaka istniałaby w braku jej zawarcia, w celu oceny istnienia skutków antykonkurencyjnych wywołanych przez to porozumienie między przedsiębiorstwami (zob. podobnie wyrok z dnia 27 czerwca 2024 r., Komisja/KRKA, C-151/19 P, EU:C:2024:546, pkt 316 i przytoczone tam orzecznictwo), analiza przeprowadzona przez Sąd w ramach oceny istnienia ograniczenia konkurencji ze względu na cel, jak wynika z pkt 43–50 i 61 zaskarżonego wyroku, miała na celu ustalenie, czy klauzule te stanowią dla Tevy zachętę do rezygnacji z konkurowania z Cephalonem w oparciu o jakość – aby ustalić obiektywną wagę danej praktyki, a nie ocenę istnienia skutków antykonkurencyjnych ugody. Tej ostatniej oceny dokonano w pkt 221–223 i 230–254 zaskarżonego wyroku.

78 Tym samym kryterium zaaprobowane przez Sąd, wbrew twierdzeniom wnoszących odwołanie, nie wymaga, aby w odniesieniu do każdej transakcji handlowej ocenić, czy zostałaby ona rzeczywiście dokonana lub czy zostałaby dokonana na takich samych warunkach w braku ugody ujmowanej jako całość. Kryterium to, przeciwnie, ma na celu ustalenie, czy – zgodnie z wymogami określonymi w orzecznictwie, o którym mowa w pkt 67 niniejszego wyroku – transfery wartości majątkowych można uzasadnić ostatecznie jedynie interesem handlowym zainteresowanych podmiotów w niekonkurowaniu między sobą w oparciu o jakość.

79 Ponadto, biorąc pod uwagę zawarte w pkt 47–50 zaskarżonego wyroku – którego pkt 48–50 nie są kwestionowane przez wnoszące odwołanie – wyjaśnienia co do różnicy między analizą przeprowadzoną w ramach ustalenia, czy istnieje ograniczenie konkurencji ze względu na cel a metodą kontrfaktyczną, która powinna być stosowana tylko w ramach oceny skutków antykonkurencyjnych ugody, Sąd wyraźnie wyjaśnił, wbrew twierdzeniom wnoszących odwołanie, powody, dla których analiza ta nie jest równoznaczna z ową metodą kontrfaktyczną.

80 Po drugie, należy zbadać, czy w pkt 46 zaskarżonego wyroku Sąd odszedł od orzecznictwa wynikającego z wyroku Generics (UK), gdy uznał, że aby ustalić, czy jedynym wiarygodnym wytłumaczeniem każdej z transakcji handlowych było zachęcenie Tevy do zaakceptowania klauzul ograniczających, a tym samym do zrezygnowania z konkurowania z Cephalonem w oparciu o jakość, czy też transakcje te zostałyby również zawarte w normalnych warunkach rynkowych, Komisja powinna porównać to, co rzeczywiście się wydarzyło, z tym, co wydarzyłoby się w braku klauzul ograniczających.

81 Poprzez powyższy zarzut szczegółowy wnoszące odwołanie zamierzają zasadniczo wykazać, że sformułowane przez Sąd kryterium jest odpowiednikiem wywiedzionego z wyroku Generics (UK) kryterium służącego do badania, czy zachodzi ograniczenie konkurencji ze względu na skutek, i nie może zatem być stosowane do ustalenia, czy zachodzi ograniczenie ze względu na cel, gdyż prowadzi to do naruszenia prawa.

82 Tymczasem, jak wynika z pkt 43 zaskarżonego wyroku, Sąd zamierzał dokonać całościowej oceny obejmującej interesy zainteresowanych stron i zachęty dla nich, aby sprawdzić, czy transakcje handlowe objęte ugodą mogą mieć inne wyjaśnienie niż interes handlowy wnoszących odwołanie w niekonkurowaniu między sobą w oparciu o jakość.

83 Podstawą takiej oceny – jak słusznie zauważył Sąd w pkt 50 i 56 zaskarżonego wyroku – musi być łączne badanie transakcji handlowych i spornej ugody, jeżeli owe transakcje i ta ugoda są częścią tej samej kontraktowej całości.

84 Jak Trybunał bowiem wyjaśnił, w celu ustalenia, czy daną ugodę można zakwalifikować jako ograniczenie konkurencji ze względu na cel, nieodzowne jest zatem, w szczególności ze względu na ścisłe powiązania między klauzulami o niekwestionowaniu ważności patentów, o niewprowadzaniu do obrotu i wyłączności dostaw zawartymi w ugodzie, dokonanie analizy nie każdej z klauzul ograniczających w sposób odrębny, lecz dokonanie oceny, czy owa ugoda, rozpatrywana jako całość, wykazuje stopień szkodliwości gospodarczej dla prawidłowego funkcjonowania konkurencji na odnośnym rynku uzasadniający taką kwalifikację (zob. podobnie wyrok z dnia 27 czerwca 2024 r., Servier i in./Komisja, C-201/19 P, EU:C:2024:552, pkt 294).

85 Jak zauważył rzecznik generalny w pkt 57 opinii, jest tak zwłaszcza wtedy, gdy – jak w niniejszej sprawie – celem tej analizy jest zidentyfikowanie potencjalnie zachęcającego efektu wywołanego transferami wartości majątkowych i ustalenie, czy włączenie klauzul ograniczających do ugody było świadczeniem wzajemnym za transfery wartości majątkowych dokonane przez Cephalon za pomocą transakcji handlowych objętych sporną ugodą.

86 Jeżeli zostanie bowiem wykazane, że w braku klauzul ograniczających zawartych w ugodzie strony nie zawarłyby transakcji handlowych przewidzianych w tej ugodzie, na tej podstawie można sformułować wniosek, że owe transakcje można uzasadnić jedynie ograniczeniem konkurencji uzgodnionym w tej ugodzie.

87 Poza tym, wbrew twierdzeniom wnoszących odwołanie, z zaskarżonego wyroku w żaden sposób nie wynika z jednej strony, że Sąd nie przeprowadził takiej analizy, bowiem co innego wynika z pkt 61 i 162 tego wyroku, ani z drugiej strony, że wymagał wykazania, co wydarzyłoby się w braku ugody ujmowanej jako całość.

88 Omawianego zarzutu szczegółowego, opartego na błędnym zrozumieniu zaskarżonego wyroku, nie można zatem uwzględnić.

89 Podobnie należy oddalić podniesiony przez wnoszące odwołanie zarzut szczegółowy dotyczący przeinaczenia kryterium ustanowionego w orzecznictwie Trybunału, o którym mowa w pkt 53 niniejszego wyroku, oraz odwrócenia ciężaru dowodu wymaganego w tym orzecznictwie.

90 Sąd nie popełnił bowiem błędu, gdy stwierdził w pkt 45 zaskarżonego wyroku, że Komisja jest zobowiązana sprawdzić, czy transakcje handlowe objęte sporną ugodą mogłyby też zostać zawarte na równie korzystnych warunkach w braku klauzul ograniczających.

91 Jak wynika z pkt 53 zaskarżonego wyroku, który to punkt nie jest kwestionowany przez wnoszące odwołanie, Sąd przypomniał, powołując się na pkt 83 i 87 wyroku Generics (UK), że do Komisji należy wykazanie, że w danym kontekście zawarte w ramach ugody klauzule ograniczające doprowadziły do zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencję ze względu na cel, a zatem wykazanie, że z analizy tego porozumienia wynika, iż przewidziane w nim transfery wartości majątkowych można wyjaśnić jedynie interesem handlowym zarówno podmiotu uprawnionego z danego patentu, jak i domniemanego sprawcy naruszenia w niekonkurowaniu między sobą w oparciu o jakość.

92 Wnoszące odwołanie podniosły przed Sądem, że każda z transakcji handlowych objętych sporną ugodą miała inne wiarygodne wyjaśnienie niż to, że stanowiły wyłącznie świadczenie wzajemne względem klauzul ograniczających. W związku z tym, jak wynika z pkt 61 zaskarżonego wyroku, Sąd zbadał, czy w odniesieniu do każdej z tych transakcji handlowych przewidzianych w owej ugodzie Komisja popełniła błąd w ocenie, stwierdzając, że wspomniane transakcje miały na celu

transfer wartości majątkowych ze strony Cephalonu na rzecz Tevy w zamian za zobowiązanie Tevy do powstrzymania się od wejścia w sposób niezależny na rynki generycznych produktów leczniczych i do niekonkurowania z Cephalonem w odniesieniu do modafinilu.

93 Po przeprowadzeniu szczegółowej analizy spornej decyzji i każdej transakcji handlowej objętej sporną ugodą Sąd doszedł w pkt 162 zaskarżonego wyroku do wniosku, którego zresztą wnoszące odwołanie nie kwestionują, że Komisja zastosowała odpowiednie kryterium prawne, wykazując, iż każda z transakcji handlowych przewidzianych w spornej ugodzie miała na celu wyłącznie zwiększenie poziomu transferu wartości majątkowych dokonanego całościowo na rzecz Tevy w drodze tej ugody w celu skłonienia jej do zaakceptowania klauzul ograniczających.

94 Z powyższego wynika, że wbrew twierdzeniom wnoszących odwołanie Sąd nie naruszył prawa, gdy orzekł, iż Komisja należycie wykazała – zgodnie z orzecznictwem wynikającym z pkt 87 wyroku Generics (UK) – że jedynym wyjaśnieniem transferów wartości majątkowych dokonywanych w ramach transakcji handlowych objętych sporną ugodą jest interes handlowy Tevy i Cephalonu w niekonkurowaniu między sobą w oparciu o jakość.

95 Po trzecie, należy ocenić, czy – jak utrzymują wnoszące odwołanie – Sąd rzeczywiście zastosował kryterium niemożliwe do spełnienia przez strony, co stałoby w sprzeczności z orzecznictwem wynikającym z wyroku Generics (UK), i czy Sąd prawidłowo zastosował kryterium, które sam przyjął w pkt 43 zaskarżonego wyroku w celu sprawdzenia, czy transakcje handlowe objęte sporną ugodą mogą mieć inne wyjaśnienie niż interes handlowy zarówno podmiotu uprawnionego z patentu, jak i domniemanego sprawcy naruszenia w niekonkurowaniu między sobą w oparciu o jakość.

96 W tym względzie, przede wszystkim w zakresie, w jakim ten zarzut szczegółowy opiera się na już przeanalizowanym w pkt 83–87 niniejszego wyroku argumencie, zgodnie z którym Sąd zamierzał badać transakcje handlowe „w braku ugody”, zarzut ten należy oddalić.

97 Następnie należy również oddalić argumenty wnoszących odwołanie, w myśl których całościowa ocena, którą przeprowadził Sąd, dotyczyła – wbrew temu, co stwierdził on w pkt 43 zaskarżonego wyroku – tego, czy wnoszące odwołanie zawarłyby jakąkolwiek transakcję handlową niezależnie od ugody.

98 W zaskarżonym wyroku nie ma bowiem nic, co wskazywałoby na to, że Sąd nie dokonał – jak stwierdzono w pkt 43 zaskarżonego wyroku – ustalenia, czy transakcje handlowe objęte sporną ugodą mogą mieć inne wyjaśnienie niż interes handlowy wnoszących odwołanie w niekonkurowaniu między sobą w oparciu o jakość. Jak wynika w szczególności z pkt 61 i 162 zaskarżonego wyroku, to właśnie tę analizę przeprowadził Sąd.

99 Wreszcie, wbrew twierdzeniom wnoszących odwołanie, z zaskarżonego wyroku nie wynika, że Sąd wykluczył możliwość zawarcia transakcji handlowych równolegle z ugodą. Z pkt 56, 61 i 162 zaskarżonego wyroku wynika, przeciwnie, że Sąd uznał taką możliwość, dokonując analizy wszystkich transakcji handlowych zawartych między stronami w kontekście polubownego rozwiązywania sporów.

100 W związku z powyższym, jak zauważył zasadniczo rzecznik generalny w pkt 71 opinii, w niniejszym przypadku istotnym pytaniem w celu ustalenia, czy zachodzi ograniczenie konkurencji ze względu na cel, jest pytanie o to, czy zawarte transakcje handlowe objęte ugodą można w wiarygodny sposób wyjaśnić w taki sposób, aby ich celem nie było ograniczenie lub

zakłócenie konkurencji na rynku poprzez nakłonienie potencjalnego konkurenta do powstrzymania się od wejścia na rynek w zamian za transfer wartości majątkowych nieusprawiedliwiony koniecznością zrekompensowania kosztów lub niedogodności związanych ze sporem między stronami tej ugody.

101 Dlatego też Sąd nie może być krytykowany za to, że przeprowadził taką analizę, która wynika z pkt 61 i 162 zaskarżonego wyroku.

102 Wynika z tego, że część pierwszą zarzutu pierwszego należy oddalić jako bezzasadną.

W przedmiocie części drugiej, dotyczącej błędnego stosowania drugiego elementu kryterium prawnego ustanowionego w wyroku Generics (UK)

– *Argumentacja stron*

103 W ramach części drugiej zarzutu pierwszego wnoszące odwołanie twierdzą, że pkt 182 i 183 zaskarżonego wyroku są obarczone naruszeniem prawa ze względu na to, iż zawarte w nich uzasadnienie jest niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne.

104 W tym względzie wnoszące odwołanie przypominają, że zgodnie z wnioskami płynącymi z pkt 111 wyroku Generics (UK) ugody, z którymi wiążą się udowodnione skutki prokonkurencyjne, mogące wzbudzić uzasadnione wątpliwości co do wystarczająco szkodliwego dla konkurencji charakteru tych ugód, nie stanowią ograniczeń konkurencji ze względu na cel. Zgodnie z tym orzecznictwem owe skutki muszą być udowodnione, istotne i swoiste dla danej ugody oraz wystarczająco poważne, tak by pozwalały na powzięcie uzasadnionych wątpliwości co do wystarczająco szkodliwego dla konkurencji charakteru danej ugody i tym samym co do jej antykonkurencyjnego celu.

105 Tymczasem w decyzji w sprawie koncentracji Komisja wskazała, że dzięki ugodzie Teva stała się najważniejszym konkurentem Cephalonu na rynku modafinilu, ponieważ ugoda usunęła przeszkody wynikające z prawa własności intelektualnej, które sprawiały, że wejście na rynek innych wytwórców generycznych produktów leczniczych w najbliższej przyszłości było bardzo niepewne.

106 Presja konkurencyjna wywierana przez Tevę na Cephalon została oceniona jako na tyle istotna, że Komisja nałożyła na Tevę obowiązek zbycia przysługujących jej praw do wytwarzania jej produktu modafinilu, aby wyeliminować pokrywanie się działalności prowadzonej przez strony koncentracji.

107 W świetle powyższych okoliczności wnoszące odwołanie z jednej strony zarzucają Sądowi, że w celu ustosunkowania się do podniesionych przez nie w pierwszej instancji argumentów mających na celu wykazanie, iż prokonkurencyjne skutki ugody wynikają jasno z decyzji w sprawie koncentracji, nie przedstawił on powodów, dla których ograniczenia konkurencji zawarte w ugodzie przeważają nad oczywistymi prokonkurencyjnymi skutkami wynikającymi z tej ugody. Co więcej, Sąd nie wskazał powodów, dla których różnica między ramami analitycznymi uwzględnionymi w spornej decyzji a ramami zawartymi w decyzji w sprawie koncentracji spowodowała, że z ugody nie wynikały żadne prokonkurencyjne skutki.

108 Z drugiej strony wnoszące odwołanie uważają, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie pozwala zrozumieć, w jaki sposób Sąd doszedł w pkt 183 zaskarżonego wyroku do wewnętrznie sprzecznego wniosku, zgodnie z którym fakt, iż w decyzji w sprawie koncentracji Komisja uznała, że po zawarciu spornej ugody i pomimo jej zawarcia Teva nadal była najbardziej prawdopodobnym źródłem presji konkurencyjnej wywieranej na Cephalon, nie oznacza, iż przyjęła ona, że prawa generyczne Tevy miały skutek prokonkurencyjny.

109 W szczególności uzasadnienie to nie umożliwia zrozumienia powodów, dla których decyzja w sprawie koncentracji nie dała podstaw do powzięcia uzasadnionych wątpliwości co do wystarczająco szkodliwego dla konkurencji charakteru ugody.

110 Komisja uważa, że argumenty przedstawione przez wnoszące odwołanie w replice, dotyczące podnoszonej wewnętrznej sprzeczności w rozumowaniu Sądu w pkt 182 i 183 zaskarżonego wyroku, należy odrzucić jako niedopuszczalne, ponieważ są one nowe. W każdym wypadku Komisja uważa, że część druga zarzutu pierwszego jest bezzasadna.

– *Ocena Trybunału*

111 Poprzez część drugą zarzutu pierwszego wnoszące odwołanie twierdzą, że pkt 182 i 183 zaskarżonego wyroku są obarczone naruszeniem prawa polegającym na niewystarczającym i wewnętrznie sprzecznym uzasadnieniu.

112 Na wstępie Komisja podnosi, że argumenty podniesione przez wnoszące odwołanie, dotyczące wewnętrznej sprzeczności w rozumowaniu Sądu, podniesione w ramach repliki, należy uznać za niedopuszczalne, ponieważ są one nowe.

113 W tym względzie należy stwierdzić, że wnoszące odwołanie poprzestały na wzmiance w nagłówku części drugiej zarzutu pierwszego i w jednym punkcie odwołania o wewnętrznie sprzecznym rozumowaniu Sądu, nie przedstawiając wyjaśnień ani jakiejkolwiek argumentacji w celu wykazania takiej wewnętrznej sprzeczności. Dopiero na etapie repliki podnoszona wewnętrzna sprzeczność w rozumowaniu była przedmiotem rozważań jedynie w odniesieniu do pkt 183 zaskarżonego wyroku.

114 W konsekwencji, ponieważ argument dotyczący sprzeczności w uzasadnieniu nie został w żaden sposób uzasadniony w skardze i został po raz pierwszy podniesiony jedynie w replice w odniesieniu do pkt 183 zaskarżonego wyroku, przy czym ponadto nie opiera się on na okolicznościach ujawnionych po wniesieniu skargi ani nie stanowi rozszerzenia zarzutu podniesionego wcześniej w skardze, należy uznać go za niedopuszczalny zgodnie z art. 127 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem, mającym zastosowanie do postępowania odwoławczego na podstawie art. 190 § 1 tego regulaminu.

115 Ponadto należy zaznaczyć, że wnoszące odwołanie nie kwestionują w całości uzasadnienia przedstawionego przez Sąd w celu oddalenia części trzeciej ich zarzutu pierwszego podniesionego w pierwszej instancji. Ściślej rzecz ujmując, podważają one jedynie przedstawione przez Sąd w pkt 182 i 183 zaskarżonego wyroku uzasadnienie oddalenia podniesionych przez nie argumentów mających na celu wykazanie, że prokonkurencyjne skutki ugody wynikają jasno z decyzji w sprawie koncentracji.

116 Tymczasem nawet przy założeniu, że uzasadnienie zawarte w pkt 182 i 183 zaskarżonego wyroku jest obarczone naruszeniem prawa dotyczącym jego niewystarczającego charakteru, takie naruszenie prawa nie może skutkować uchyleniem tego wyroku.

117 Wnoszące odwołanie w ramach części drugiej zarzutu pierwszego zakwestionowały tylko jeden element rozumowania, w oparciu o które Sąd oddalił część trzecią zarzutu pierwszego podniesionego w pierwszej instancji.

118 W tym względzie z jednej strony z pkt 178–180 zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd zbadał i oddalił argumenty, zgodnie z którymi ugoda ma głównie prokonkurencyjny charakter, orzekając, iż wejście Tevy na rynki modafinilu należy zakwalifikować jako „opóźnione, kontrolowane i ograniczone wejście na te rynki, a nie jako wczesne wejście", jak utrzymywały wnoszące odwołanie. Z drugiej strony w pkt 186–190 tego wyroku orzekł on, że ustalenia, iż zachodzi ograniczenie konkurencji ze względu na cel, nie można podważyć za pomocą argumentu opartego na rzekomo akcesoryjnym charakterze klauzul ograniczających.

119 Z powyższego wynika, że część drugą zarzutu pierwszego należy częściowo odrzucić jako niedopuszczalną, a częściowo oddalić jako bezzasadną.

120 W tych okolicznościach należy oddalić cały zarzut pierwszy.

W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego naruszeń prawa popełnionych przy ocenie, czy istnieje ograniczenie konkurencji ze względu na cel w rozumieniu art. 101 TFUE

121 Na poparcie drugiego zarzutu odwołania wnoszące odwołanie podnoszą zasadniczo, że Sąd dopuścił się wielu naruszeń prawa przy badaniu antykonkurencyjnych skutków ugody.

122 W tym względzie z orzecznictwa wynika, że antykonkurencyjny cel i antykonkurencyjny skutek danego porozumienia nie są kumulatywnymi, lecz alternatywnymi przesłankami stosowania zakazu przewidzianego w art. 101 ust. 1 TFUE. Nie jest zatem konieczne badanie skutków porozumienia, jeżeli został stwierdzony jego antykonkurencyjny cel (zob. podobnie wyrok z dnia 6 października 2009 r., GlaxoSmithKline Services i in./Komisja i in., C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P i C-519/06 P, EU:C:2009:610, pkt 55 i przytoczone tam orzecznictwo).

123 Tymczasem ponieważ badanie zarzutu pierwszego, dotyczącego oceny dokonanej przez Sąd w ramach ustalenia, czy istnieje ograniczenie konkurencji ze względu na cel, nie wykazało żadnego naruszenia prawa, nie ma potrzeby badania zarzutu drugiego, odnoszącego się do skutków antykonkurencyjnych ugody.

124 W tych okolicznościach należy oddalić odwołanie będące przedmiotem niniejszego postępowania.

W przedmiocie kosztów

125 Zgodnie z art. 184 § 2 regulaminu postępowania jeżeli odwołanie jest bezzasadne, Trybunał rozstrzyga o kosztach.

126 Artykuł 138 § 1 tego regulaminu, mający zastosowanie do postępowania odwoławczego na podstawie art. 184 § 1 regulaminu, przewiduje, że kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.

127 Ponieważ wnoszące odwołanie przegrały sprawę, a Komisja wniosła o obciążenie ich kosztami postępowania, należy obciążyć je kosztami postępowania.

Z powyższych względów Trybunał (czwarta izba) orzeka, co następuje:

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Teva Pharmaceutical Industries Ltd i Cephalon Inc. zostają obciążone kosztami postępowania.

Podpisy